

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE skarżąca wnosi, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z dnia 15 lipca 2020 r., na mocy której urząd ten nie przedłużył jej umowy o pracę, i, w razie potrzeby, decyzji z dnia 11 lutego 2021 r., na mocy której urząd oddalił jej zażalenie, oraz, po drugie, o naprawienie szkody majątkowej i krzywdy, których miała z tego powodu doznać.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z dnia 15 lipca 2020 r. o nieprzedłużeniu umowy członka personelu tymczasowego SU.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji EIOPA z dnia 11 lutego 2021 r. dotyczącej oddalenia zażalenia SU.
- 3) EIOPA zostaje zobowiązana do zapłaty 10 000 EUR z tytułu naprawienia wyrządzonej SU szkody majątkowej.
- 4) EIOPA zostaje zobowiązana do zapłaty 5 000 EUR z tytułu zadośćuczynienia za wyrządzoną SU krzywdę.
- 5) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 6) EIOPA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2022 r. – SY/Komisja

(Sprawa T-312/21) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie – Konkurs otwarty EPSO/AD/374/19 – Decyzja o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwy kadrowej konkursu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Zmiana ogłoszenia o konkursie po częściowym przeprowadzeniu testów wstępnych – Brak podstawy prawnej – Uzasadnione oczekiwania – Pewność prawa – Siła wyższa – Równość traktowania – Uzyskanie specjalnych dostosowań – Organizacja egzaminów w sposób zdalny – Wysoki odsetek osób, które przeszły pomyślnie konkurs, wśród kandydatów wewnętrznych – Skarga na bezczynność]

(2023/C 63/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SY (przedstawiciel: adwokat T. Walberer)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Hohenecker, T. Lilamand i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 270 TFUE i art. 91 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej skarżący wnosi co do istoty, po pierwsze, o stwierdzenie nieważności addendum do ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/374/19 (Dz.U. 2020, C 374 A, s. 3), w którym zmieniono warunki egzaminów konkursowych z powodu wystąpienia pandemii COVID-19, zaproszenia przez Komisję Europejską na egzamin z dnia 20 listopada 2020 r., listy rezerwy kadrowej sporządzonej w wyniku przeprowadzenia tego konkursu w dziedzinie prawa konkurencji, decyzji dotyczących zatrudnienia kandydatów na podstawie rzeczony listy rezerwy kadrowej oraz decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia decyzji komisji konkursowej, potwierdzającej decyzję o nieumieszczeniu jego nazwiska na liście rezerwy kadrowej. Po drugie, tytułem żądania ewentualnego, wnosi on o sprecyzowanie w wyroku, który ma zapaść, konkretnych wymogów, jakie powinna spełnić Komisja, aby przywrócić sytuację prawną, w jakiej znajdował się przed naruszeniem prawa, którego dopuściła się ta komisja konkursowa, w celu umożliwienia jej umieszczenia jego nazwiska na liście rezerwy kadrowej. Po trzecie, wnosi on do Sądu o stwierdzenie naruszenia przez Komisję art. 265 TFUE ze względu na brak skierowania przez ową instytucję do niego decyzji w przedmiocie złożonego przez niego zażalenia administracyjnego z dnia 17 stycznia 2021 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SY pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 3) Komisja Europejska pokrywa połowę własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 310 z 2.8.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 11 stycznia 2023 r. – Hecht Pharma/EUIPO – Gufic BioSciences (Gufic)

(Sprawa T-346/21) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Gufic – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Używanie znaku towarowego publicznie i w sposób skierowany na zewnątrz – Zakres używania – Charakter i forma używania – Używanie w odniesieniu do towarów, dla których znak towarowy jest zarejestrowany]

(2023/C 63/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hecht Pharma GmbH (Bremervörde, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Sachs i J. Sachs)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Schäfer, D. Hanf i A. Ringelmann, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Gufic BioSciences Ltd. (Mumbaj, Indie) (przedstawiciele: adwokaci A. Wehlau i T. Uhlenhut)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 3 czerwca 2021 r. (sprawa R 2738/2019-2).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hecht Pharma GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) Gufic BioSciences Ltd pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 329 z 16.8.2021.